

pantning; Offeret taber hele sin Charakter som saadant, naar Vedkommende ikke frivillig vil give det; det gjør, som sagt, et forunderligt Indtryk, at der med „Offer“ her i Landet forstaaes noget Saadant. Det ærebe Thing vil imidlertid lægge Mærke til, at Udkastet ikke ubeløst er, hvad der virkelig er Offer, idet det udtrykkelig er bestemt, at det ikke er Præsten formeent at modtage, hvad der frivillig ydes ham af Menighedens Medlemmer, men han kan ikke bestemt forlange, at der overhovedet skal ydes Offer, eller hvor stort dette skal være, ligesaa lidt som Offeret senere kan indbringes ved Udpantning. — Jeg skal indskrænke mig hertil, fordi jeg virkelig troer, at det er disse Hovedspørgsmaal, som i Almindelighed kunne komme frem ved første Behandling. Jeg skal derfor i nærværende Dieblik ikke gaae videre, men afvente, hvad der maatte komme frem fra ærebe Medlemmers Side.

Winther: Jeg er det ærebe Medlem meget takskyldig, fordi han har indbragt dette Lovudkast, idet jeg troer, at der er mange forskellige, baade finantzielle og kirkelige Forhold, som gjøre det ønskeligt, at denne Sag bliver endelig ordnet. Jeg er ham ligeledes takskyldig for den Maade, hvorpaa han nu har aabnet Debatten, thi det forekommer mig, at man, hvis man følger dette Spor, har mere Udset til at blive færdig i indværende Session, end hvis man fordybede sig i en Mængde Enkeltheder, selv om det stete paa den i Forretningsordenen forestrevne Maade. I saa Fald vilde Forhandlingerne drages ud, og vi vilde knap kunne faae et Udvalg nedsat saa betimeligt, at der i den nærmeste Fremtid kunde gjøres Noget ved Sagen, men da der dog med Hensyn til den er saa Meget, hvorfor der skal stiftes Indgang paa forskellige Steder, er det saameget vigtigere, at den fremmes med den størst mulige Hurtighed. Jeg skal altsaa følge det Spor, den ærebe Forslagsstiller har angivet, og indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger. Med Hensyn til Grundsætningen om Lønningelighed i Kaldene vil jeg gaae et Skridt videre, end han sagde, at han og et andet tidligere Medlem af dette Thing vare gaaede, idet de havde paatænkt at lade visse Kald begynde

med en mindre Gage. Det forekommer mig nemlig, at man ved at fastsætte Reglerne i dette Lovforslag skal gaae ud paa, at enhver Præst kan have en saadan Lønning, at han ikke forarmes i sit Embede, det vil altsaa sige, at han bliver istand til paa ethvert Trin af sin Embedsvirksomhed at have det daglige Brød og maastee tillige en lille Deel til Opsparing til de gamle Dage. Jeg skal dernæst bemærke, at Noget af det, som gjør, at Kaldene ere meget store, er f. Ex., at der er flere Kirker samlede under een Præst; men det forekommer mig i højeste Grad ønskeligt, at der kan være Guds-tjeneste i hver Menighed hver Søndag, og at man derfor bør sørge for, at der ikke er mere end høist to Kirker under een Præst. I visse Tilfælde er der rigtignok ogsaa i temmelig smaa Embeder tre Kirker under een Præst, og her kan altsaa ikke det, at man stiller Kirkerne fra hverandre, blive af Indskydelse med Hensyn til det første Punkt, jeg nævnte, nemlig med Hensyn til Indskrænkning af Vagernes Størrelse, men her er det derimod det andet Hensyn, det kirkelige, der gjør sig gjældende, fordi man ikke skal have Kirker, hvor der ikke er Guds-tjeneste for Menigheden hver Søndag, naar det overhovedet er muligt at staffe den tilveie. Der er en anden Ulempe, som har været forbunden med, at der har været flere meget store Menigheder med flere Kirker under een Præst, nemlig, at man har været nødsaget til at ansætte en fast Capellan, uden at vedkommende Sognepræst har nogen Indskydelse paa, hvem der indsættes i dette Embede; men da Folkekirken indenfor sine Grændser kan rumme en saa stor Mangfoldighed af Anskuelser, vil ethvert Medlem af Folkekirken kunne forstaae, hvilken Ulempe der kan komme ud af, at Staten selv udnævner to Præster til samme Menighed, som afvejlende forrette den præstelige Tjeneste og tage Deel i Sjælesorgen for Menigheden. Det er vistnok ikke uden Exempel, at der har været en Hovedpræst af een Retning og en Capellan af en heelt anden, men hvad er Følgen deraf? Det er Strid og Splid i Menigheden, netop fra Ordets Forskyndere, netop fra dem, som skulle stifte Fred mellem Menneffene; dette forekommer mig at være et Forhold, som burde hæves snarest mu-